

Мидюрлюкъ* *см.* мюдюрликъ: Сички-тъ служби въ управленіе-то, отъ Министерство-то до мидюрлюка. *Л. Д. 1872 р. 181.*

Мижитърка *с. ж.* игра въ прятки (*син.* мъжитатурка): Отъ нѣколко дѣвойчета, едно стои на едно мѣсто, затика си очи-тъ съ съ ръцѣ-тъ, та мижи, а други-тъ ся криѣтъ по къшета-та и выкатъ „скрихмеси“: тогава то тича да ги дари, и кое-то улови, или само чюкне по грѣбъ-тъ, то пакъ мижи; нѣтъ ся мачатъ, догдѣ не е уловило нѣкое, да тичать да плювнать на мѣсто-то, гдѣ-то е мижало, и ако не улови или удари нѣкое отъ скрыты-тъ, пакъ то ще мижи доклѣ удари нѣкое и то заемне мѣсто-то му. *Ч. 6—7.*

Мижо *с. м.* = чичо. *Хаскювское. Блсквог. Перуника. 43.*

Мижѣ *ил. дл.* жмүрю глаза, зажмуриваю глаза, жмүрюсь (*примѣръ смотри при словѣ* Мижитърка).

Мизилияна* (*menzil khānē. La poste où l'on retiaie les chevaux*) постоянный дворъ для смѣны лошадей: Богъ да ти убіетъ твоя мила майка!—твои мили татко! Що ти напраи'е стрѣлъ село ме'ана По край берберана, по край мизилияна. *М. 75.*

Мизинка *с. ж.* меньшая дочь, меньшой сынъ: И двѣта му сина фанѣли, И двѣтъ му снѣхи узѣли И дѣштерѣ му Ирѣнкъ Ирѣнкъ, майци мизинкѣ (*миже мизинка*). *Б. I, 242, 243.* А пакъ третнѣтъ отъ синовѣтъ, наймалкнѣтъ, мамината мизинка салтъ са кара съ майка си да му дава харашлѣкъ. *Блсквог. Далѣ. 7.*

Микнѣ *ил. св.* кину, швырну: Ка си юзе добель камень, Ка си микна добель камень, Натѣрлѣ го добель камень, Та си юзѣ бела, Яно. *В. 161.*

Милвамъ *ил. дл.* ласкаю, милую: Стоян въ къщи повлѣзе И при Боранка посѣднѣ Че си Боранка милваше и още думаше: „Мило байково агънде“. *Д. 43, 45—49.* Азъ щѣ ся оженѣ, И ще си родимъ дѣтенце, на щѣ си играѣ съ него, щѣ си го милвамъ и щѣ му казвамъ: татовото, то!“ *Ч. 150.* Жена милва до колѣнете си двѣ дѣчица, които ѣ глѣдять въ очите. *З. 260.* За что-то родители ги (дѣтца-та имъ) милваха и галѣха безмѣрно. *Л. Д. 1869 р. 108.* Той чува пакъ бабичка-тъ че милва дѣте-то и дума— *Сб. 106.* Младѣты добытчета трѣбува да ся милвать и да глѣдять мирно и кротко. *Л. Д. 1873 р. 278.* **Милувамъ се** (*Мак.*) *ил.* взаимный любить другъ друга: Два сѣ брата мильно милуваеъ. *М. 55.*

Милване *с. с.* ласки: Въ татковината ни най-първо сме чули ние говорѣтъ на мильнѣ майчини и таткови милванія. *Пс. 9—10 р. 4.*

Миленъ Мильна Мильно *пр. тоже что милъ:* „Мори Кано, мильна шерко!“ *М. 78.* „Бѣла Недо, мильно чедо!“ *М. 256.* „Ми ю настапалъ мой-отъ мильни синѣ, Засава твой-та мильна шерка“. *М. 571.* Дѣ-